

'IM NEBEL'

Zondag 17 maart 2019, St. Janskerk, Wierden

Zaterdag 23 maart 2019, Kristalkerk, Hengelo

Zondag 24 maart 2019, Oude Blasius, Delden

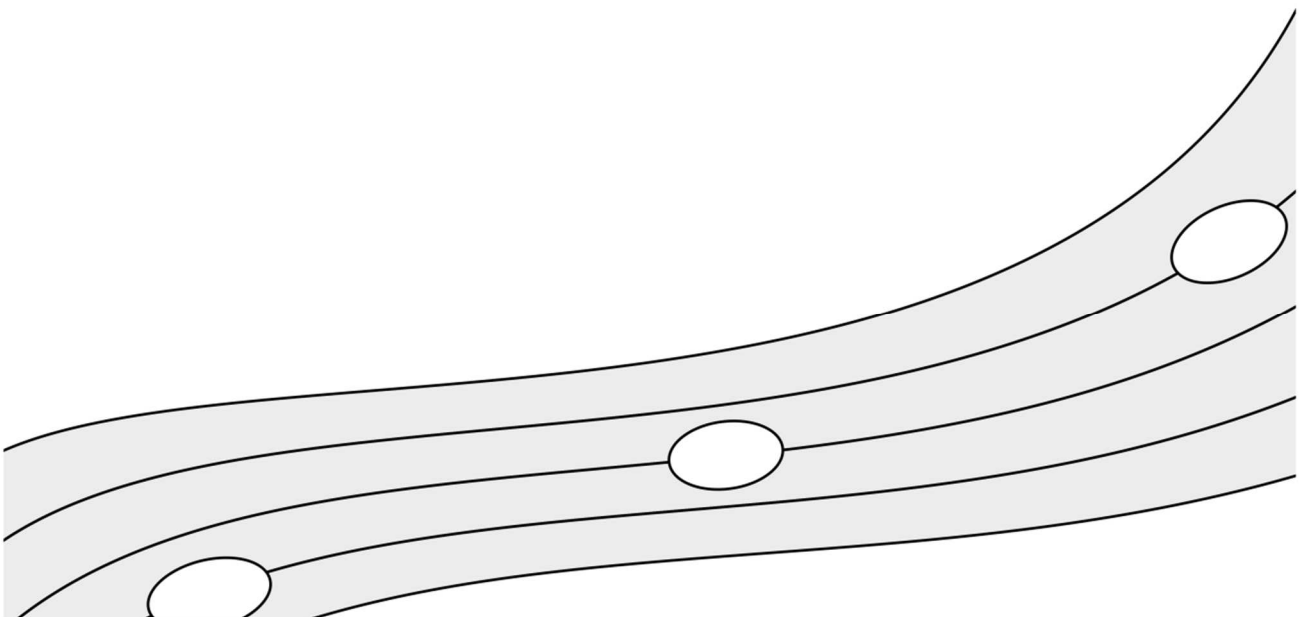
Arte Vocale

onder leiding van

Jurriaan Poesse

met medewerking van

Julian Simmes, piano

Voorwoord

'IM NEBEL'

Muziek uit de verwarde tijd van het Europa uit het begin van de twintigste eeuw. Muziek uit het centrum van Europa, door componisten die steeds meer het nationale bewustzijn uit hun leven zagen verdwijnen.

Arte Vocale staat in de regio bekend als een koor dat liever de wat platgetreden paden van de a capella zang mijdt. Het is fijn dat ik kan vaststellen dat dit ook deze keer weer gelukt is.

De klaagzang die Janáček schreef op de dood van zijn dochter is bijzonder, maar ook de cynische aanklacht tegen de mythologisering van het verleden door Zoltán Kodaly, zijn bepaald geen standaard repertoire.

En wat te denken van de Chansons van Paul Hindemith? Een Duits componist die moest vluchten voor het Nazisme. Hij gebruikt gedichten van Rainer Maria Rilke, een van Duitslands grootste dichters uit het begin van de twintigste eeuw. Deze gedichten werden door hem werkelijk in de Franse taal geschreven.

Namens het bestuur wens ik u een heel fijne concertervaring toe.

Tonny Lievers,

Voorzitter

Programma

Anton Bruckner
(1824 - 1896)

Christus factus est, WAB 11

Lajos Bárdos
(1899 – 1986)

Libera me

Rudolf Mauersberger
(1889 – 1971)

Wie liegt die Stadt so wüst

Johannes Brahms
(1833 - 1897)

Sechs Quartette, Op. 112

- Nächtens
- Sehnsucht

Anton Bruckner
(1824 - 1896)

Os Justi, WAB 30

Leoš Janáček
(1854 – 1928)

Elegie na smrt dcery Olgy, JW 4/30

Leoš Janáček
In the Mists, JW 8/22:1. Andante

Julian Simmes

Paul Hindemith
(1895 - 1963)

Six Chansons nach Rilke

1. La biche
2. Un cygne
3. Puisque tout passe
6. Verger

Maurice Ravel (1875 – 1937)

Julian Simmes

Sonatine, M.40 *17 en 23 maart
1. Modéré
2. Mouvement de menuet

Gaspard de la nuit, M.55 *24 maart
1. Ondine

Zoltán Kodály
(1882 – 1967)

The music makers, an Ode

Robert Schumann
(1810 - 1856)

Drei Gedichte, Op. 29
3. Zigeunerlieben

Toelichting op het programma

'IM NEBEL'

In dit programma neemt Arte Vocale u mee naar de Romantiek en de 20e-eeuwse componisten uit Duitsland, Oostenrijk, Tsjechië en Hongarije.

De eerste helft van het programma staat in teken van het beladen *'Wie liegt die Stadt so wüst'* van Rudolf Mauersberger.

Het is een reactie op het bombardement van Dresden tijdens de Tweede Wereldoorlog waarin de wanhoop en onmacht de overhand nemen. In de nacht van 13 op 14 februari 1945 legden geallieerde vliegtuigen een bommentapijt over de stad. Er ontstond een verwoestende vlammenzee. Geen steen stond meer op de andere. 75.000 Huizen en gebouwen werden verwoest. Ruim 25.000 mensen kwamen in die ene nacht om het leven.

In de twintigste eeuw was Rudolf Mauersberger (1889 – 1971) lange tijd organist in de Kreuzkirche en dirigent van het befaamde Kreuzchor Dresden. Vlak na het bombardement van Dresden, waarbij van de Kreuzkirche niets meer overbleef, schreef hij het lied *'Wie liegt die Stadt so wüst'*. Hij gebruikte daarbij een Bijbelse tekst uit de 'klaagliederen van Jeremia' over een verwoeste stad. Het vierstemmige lied werd voor de eerste maal uitgevoerd door het Kreuzchor in augustus 1945 tussen de ruïnes van de voormalige kerk. De tekst is een afwisseling van smartelijke klacht en intens verlangen. Verdriet, onbegrip, melancholie, boosheid en verlatenheid monden uit in de vraag; *'warum, warum?'* en worden afgesloten met *'Ach Herr, Siehe an mein Elend'*.

Deze onmacht zien we ook bij Leoš Janáček, die zijn dochter Olga verliest en een *'Elegie'* voor haar schrijft. De pianobegeleiding heeft in de inleiding bijna een speeldoos-achtig motief alsof de herinneringen van Janáček klank krijgen en wij worden meegenomen naar de kindertijd van Olga.

Deze indrukwekkende stukken worden omlijst door o.a. werken van Brahms, Bruckner, Hindemith, Ravel, Kodály en Schumann.

Een aantal stukken zal begeleid worden door Julian Simmes op piano. Deze jonge, talentvolle pianist zal o.a. ook het werk van Janáček spelen waar de titel van het programma aan te danken is:

'Im Nebel'.

De uitvoerenden

Arte Vocale, in 1999 voortgekomen uit het vroegere Twents Bachkoor, is een groep ervaren en geschoolde zangers en zangeressen die graag muziek uit de Renaissance en Barok zingt, maar tegelijkertijd een 'open mind' heeft voor latere en hedendaagse muziek.

Het koor werkt op projectbasis en streeft er naar om jaarlijks meerdere keren van zich te laten horen met aantrekkelijke programma's, telkens gewijd aan een thema. Arte Vocale zingt zowel a capella als met begeleiding van een instrumentarium en vindt het een uitdaging om verbinding aan te gaan met andere disciplines.

Dat resulteerde onder andere in het project 'Tuin der Lusten', gebaseerd op het drieluik van schilder Jeroen Bosch, de voorstelling "Lucia", een samenwerkingsproject met de Karavaan der Vertellers. Met het project 'Petite Messe Solennelle' van componist Gioacchino Rossini met medewerking van solisten, piano en harmonium, nam Arte Vocale in maart 2016 afscheid van dirigent Hans Noyens.

Met 'Songs of Farewell' stond ons voorjaarsconcert van 2017 voor het eerst onder leiding van Jurriaan Poesse. Een concert met een prachtige buiteling van klanken van de componisten Purcell, Whitacre en Harris. In het najaar, het concert 'Am Abend leuchten die Sterne' begeleid door pianist Jeroen Hulshof werd de muziekliefhebber een prachtig programma voorgeschoteld.

Het voorjaar 2018 stond in het teken van de Italiaanse barok, met het tien-stemmige 'Stabat Mater' van Domenico Scarlatti. De passietijd werd vertolkt door dit monumentale werk samen met het 'Crucifixus' van Antonio Lotti. Als contrast op de passietijd zong Arte Vocale ook de 'Laetaniae Della Beata Vergine' van Monteverdi met medewerking van organist Līga Vilmane (orgel) en Miriam Kroeze (cello).

In november namen we u mee naar de 16e eeuw, de tijd van ontdekkingsreizen. Samen met verteller Hans Maartens volgden we Willem Barentsz op zijn laatste expeditie richting het Noorden. Van de golven van de zee in de Five English Folksongs van Vaughan Williams, en de Koning van de Lelietjes-van-Dalen in Kung Liljekonvalje van Wikander. Hoor de mysterieuze klanken uit IJsland en overwinter op Nova Zembla, waar Le Champ des Morts (het veld van de doden) van Prokofiev als een eerbetoon wordt gezongen aan zeelieden die hun leven gaven voor het vinden van een noordelijke doorvaart.

www.kamerkoorartevocale.nl

Jurriaan Poesse

ronde zijn opleiding Docent Muziek af in 2016 aan het ArtEZ Conservatorium te Enschede met hoofdbijvak Klassiek Trombone. Vanaf jonge leeftijd speelt hij trombone in verschillende ensembles en orkesten in de regio. Zijn grote voorliefde voor klassieke muziek ontstond bij het Twents Jeugd Symfonieorkest waar hij 7 jaar als trombonist aan verbonden was. Hij kreeg les van Freek van Vliet en tijdens zijn opleiding Docent Muziek van Peter van Klink.

Gedurende deze opleiding ontstond er naast het trombone spelen ook interesse in ensemblezang, directie en koormuziek. Hij besloot zich hier meer in te verdiepen en volgde de Minor Koordirectie bij Kees Stolwijk. Sedert 2015 studeert hij aan de bacheloropleiding Koordirectie op het ArtEZ Conservatorium in Zwolle bij Klaas Stok en Geert-Jan van Beijeren.

In het voorjaar van 2015 richtte Jurriaan samen met medestudenten het ArtEZ Projectkoor op (nu bekend als Vocaal Ensemble Cordier), met onder meer het doel om moderne a capella koormuziek uit te voeren en

compositiestudenten een podium te geven. Daarnaast leidde hij het Leerorkest van Muziekvereniging K.S.W. Nijverdal en heeft hij in 2016, op verzoek van studenten en docenten van de ArtEZ AKI Academie voor Art en Design, het AKI-koor nieuw leven ingeblazen.

Sinds het voorjaar van 2017 is Jurriaan ook dirigent van Kamerkoor 'Arte Vocale' uit Hengelo en Vocaal Ensemble 'De Troubadours' uit Enschede.

Verder zingt Jurriaan in Vocaal Ensemble 'La Colombe', Vocaal Ensemble 'Exicon' en 'Capella Gudula'. Tijdens zijn studie kreeg hij o.a. zangles van Tom Grondman, Marja Reinders en momenteel van Jasper Schweppe. Tot slot werkte hij als part-time muziekdocent op het Erasmus te Almelo en het Christelijk Lyceum te Apeldoorn.

Julian Simmes

Julian Simmes (*1998) begon op 5-jarige leeftijd zijn eerste pianolessen bij Remco Wijnands. Net als zijn tweelingbroer werd hij op 7-jarige leeftijd toegelaten tot de jongtalent klas van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Hier kreeg hij theorie en solfègelessen van Daniël Salbert.

De pianolessen in Den Haag kreeg hij 5 jaar lang van Joke van Haeringen. Op de muziekschool Oost Gelderland sloot hij alle 4 examens (A t/m D) cum laude af.

Momenteel studeert Julian Schoolmuziek op het Artez conservatorium en heeft hij pianoles van Fred Oldenburg. Momenteel oriënteert hij zich vooral op het repertoire van Franz Liszt en Maurice Ravel.

Julian is als vaste pianist verbonden aan een aantal koren in de regio en speelt op verzoek regelmatig alleen of met zijn tweelingbroer intermezzi tijdens concerten of andere gelegenheden.

PROGRAMMA

Anton Brucker

(1824 - 1896)

Christus factus est, WAB 11

O Domine Jesu Christe,
Pastor bone,
iustos conserva, peccatores
iustifica,
omnibus fidelibus [defunctis]
miserere,
et propitius esto mihi misero
et indigno peccatori.
Amen.

O Heer Jezus Christus,
goede Herder,
wie de rechtvaardigen bewaart en
zondaars rechtvaardigt,
heb medelijden met alle [dode]
getrouwen
en wees mij genadig, een ellendige
en onwaardige zondaar.
Amen.

Lajos Bárdos

(1899 – 1986)

Libera me

Libera me, Domine,
de morte aeterna,
in die illa tremenda:
Quando caeli movendi
sunt et terra:
dum veneris judicare saeculum
per ignem.
Tremens factus sum ego et timeo,
dum discussio venerit,
atque ventura ira.
Dies illa, dies irae, calamitatis
et miseriae,
dies magna et amara valde.
dum veneris judicare
saeculum per ignem.

Bevrijd mij, Heer,
van de eeuwige dood
op die verschrikkelijke dag,
wanneer de hemelen moeten
wankelen en de aarde,
wanneer U de wereld zult komen
oordelen met vuur.
Bang ben ik geworden en ik vrees,
wanneer de beoordeling zal komen
en de toorn nabij is.
Die dag, dag van toorn, van
rampspoed en ellende,
grote en zeer bittere dag.
wanneer U de wereld zult komen
oordelen met vuur.

Requiem aeternam dona
eis Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Geef hen eeuwige rust,
Heer,
en het eeuwige licht verlichte hen.

Rudolf Mauersberger

(1889 – 1971)

Wie liegt die Stadt so wüst

Tekst: Klagelieder Jeremiae

Wie liegt die Stadt so wüst,
die voll Volks war.
Alle ihre Tore stehen öde.
Wie liegen die Steine des
Heiligtums vorn auf allen Gassen
zerstreut.

Hoe eenzaam ligt de stad erbij,
die vol mensen was.
Al haar poorten zijn verlaten.
Hoe liggen de stenen van het
heiligdom verstrooid
in de straten.

Er hat ein Feuer aus der Höhe
in meine Gebeine gesandt
und es lassen walten.
Ist das die Stadt, von der man
sagt, sie sei die Allerschönste,
der sich das ganze Land freuet?
Sie hätte nicht gedacht,
daß es ihr zuletzt so gehen würde;
sie ist ja zu greulich
heruntergestoßen und hat dazu
niemand, der sie tröstet.
Darum ist unser Herz betrübt
und unsere Augen sind finster
geworden.

Hij heeft een vuur uit de hoogte
in mijn gebeente gezonden,
en het de overhand gegeven.
Is dat de stad waarvan men zegt,
zij is de allerschoonste,
waarin het hele land zich verblijdt?
Zij had niet gedacht,
dat haar einde zo zou verlopen;
zij is immers vreselijk
neergestoten, en heeft
niemand die haar troost.
Daarom is ons hart bedroefd
en onze ogen zijn duister
geworden.

Warum willst du unser so gar
vergessen und uns lebenslang
so gar verlassen!

Waarom wilt u ons volledig
vergeten, en ons levenslang
verlaten!

Bringe uns, Herr, wieder zu dir,
daß wir wieder heimkommen!
Erneue unsre Tage
wie vor alters.
Herr, siehe an mein Elend.

Breng ons, Heer, terug bij u,
opdat wij weer thuiskomen!
Vernieuw onze dagen,
als voorheen,
Heer, zie mijn ellende aan.

Johannes Brahms

(1833 – 1897)

Nächtens

Tekst: Franz Kugler

Nächtens wachen auf die irren,
Lügenmäch't'gen Spukgestalten,
Welche deinen Sinn verwirren.
Nächtens ist im Blumengarten
Reif gefallen,
dass vergebens du der
Blumen würdest warten.
Nächtens haben Gram und Sorgen
In dein Herz sich eingenistet,
Und auf Tränen blickt der Morgen.

's Nachts ontwaken de grote,
leugenachtige spookgestalten,
die jouw geest verwarren.
's Nachts is in de bloementuin
de bloei ingetreden,
die tevergeefs wacht tot jij
een van de bloemen wordt.
's Nachts hebben smart en zorgen
zich in jouw hart genesteld.
En de ochtend brengt tranen.

Sehnsucht

Tekst: Franz Kugler

Es rinnen die Wasser Tag und
Nacht, deine Sehnsucht wacht.
Du gedenkest der vergangenen
Zeit, die liegt so weit.
Du siehst hinaus in den
Morgenschein und du bist allein.
Es rinnen die Wasser Tag und
Nacht, deine Sehnsucht wacht.

Het water stroomt dag en
nacht, jouw verlangen waakt.
Jij denkt aan de vergane tijd,
die zo ver weg ligt.
Jij kijkt naar de
morgenstond, en je bent alleen.
Het water stroomt dag en
nacht, jouw verlangen waakt.

Anton Brucker

(1824 – 1896)

Os Justi, WAB 30

Os justi meditabitur sapientiam,
et lingua ejus
loquetur judicium.
Lex Dei ejus in corde ipsius
et non supplantabuntur
gressus ejus.

De mond van de rechtvaardige
gewaagt van wijsheid,
zijn tong spreekt van recht;
de wet van zijn God zetelt
in zijn hart,
zijn schreden wankelen niet.

Leoš Janáček

(1854 - 1928)

Elegie na smrt dcery Olgy

Tekst: Maria N. Veverica

Elegie bij de dood van mijn dochter Olga

Hle sama, jak smírne, pokojne
dívka spí!

Zie hoe kalm en rustig het meisje
daar ligt!

Bílá, jak v spánku,
s ocima uzavřenýma,
jen hluboký klid a mír na
mramorové skrání,
v mramoru cela, skrání,
bez boure zápasu,
bez prání!
Jak s rtem navždy zmlklým
se úsmev snoubí,
proud kaderí chlad
skráne vroubí!
Hled' sám, živých kvetu jak
dést' s vlasu splývá, ba,
zdá se, že drímá,
žádnou bolest nevnímá!

Ze heeft het bleke gelaat van een
slaapster, haar ogen zijn gesloten,
een diepe vrede daalt neer op haar
marmewitte voorhoofd,
op haar marmewitte slapen,
alle strijd is nu gestreden,
alle verlangens kunnen rusten.
Op haar lippen, nu voor altijd stil,
hangt een glimlach,
een waterval van haarlokken
omlijst haar koude voorhoofd.
Zie de frisse bloesems
vervlochten in haar haren,
ze lijkt alleen maar te sluimeren,
niet langer gekweld door pijn!

Slys, písen pohřební
jak s kuru slétá,
a plác a nárek tech,
co zustali, co zbyli
se s písne tóny v souzvuk splétá.
Než dívka dál jen sladce spí
a dále svuj sen sní.
Vsak nad smrtí duch vítězí,
v kráse dlí tam,
kde žal se ztrácí,
kde svatý klid, kde svatý vládne
mír, kde žal a touhy,
úsmev pouhý,
vkouzlen v smírnou zár!
Tam duse v svetla proud
se vznásí výše,
kde zřít smí lásce
nejvyšší v tvár.

Luister, het rouwlied zweeft neer
uit het koor, de tranen en
weeklachten van
de nabestaanden versmelten
harmonieus met dit lied.
Het meisje slaap zachtjes voort
en gaat door met dromen.
Maar de geest overwint de dood,
schoonheid blij bestaan,
terwijl smart vervaagt,
terwijl gezegende vrede zegeviert,
terwijl verdriet en smachten
vervloeien in een glimlach,
omgevormd in stralende vreugde!
Haar ziel zweeft nu opwaarts in
een stroom van licht, tot ze oog
in oog staat met
de bron van alle liefde.

Leoš Janáček (1854 - 1928)

Julian Simmes

In the Mists, JW 8/22:

1. Andante

Paul Hindemith (1895 – 1963)

Six Chansons nach Rilke

tekst: Rainer Maria Rilke

1. La biche

Ô, la biche; quel bel intérieur
d'anciennes forêts dans
tes yeux abonde;
combien de confiance ronde
mêlée à combien de peur.
Tout cela, porté par la vive
gracilité de tes bonds.
Mais jamais rien n'arrive
à cette impossessive
ignorance de ton front.

2. Un cygne

Un cygne avance sur l'eau
tout entouré de lui-même,
comme un glissant tableau;
ainsi à certains instants
un être que l'on aime
est tout un espace mouvant.
Il se rapproche, doublé,
comme ce cygne qui nage,
sur notre âme troublée...
qui à cet être ajoute
la tremblant image
de bonheur et de doute.

1. De hinde

O hinde; eindeloos ontvouwen
zich prachtige oude bossen
in jouw blik;
hoeveel oprecht vertrouwen
gemengd met hoeveel schrik.
Dat alles levendig gedragen
door de rankheid van je sprongen
licht. Maar niets zal ooit verjagen
de argeloosheid
zonder vragen in je gezicht.

2. Een zwaan

Een zwaan komt op het water
naderbij geheel in zichzelf gehuld,
als een glijdend schilderij;
zo is op zeker moment in de tijd
een wezen dat ons vervult een en
al bewegende ruimtelijkheid.
Hij nadert, in dubbelbeeld,
als de dichter die in ons bezorgde
hart verblijft, met beelden speelt...
die aan dit wezen in dubbeldruk
het rimpelende beeld toeschrijft
van twijfel en van geluk.

3. Puisque tout passe

Puisque tout passe, faisons
la mélodie passagère;
celle qui nous désaltère,
aura de nous raison.
Chantons ce qui nous quitte
avec amour et art;
soyons plus vite
que le rapide départ.

6. Verger

Jamais la terre n'est plus réelle
que dans tes branches, ô verger
blond, ni plus flottante que dans
la dentelle que font tes ombres
sur le gazon.

Là se rencontre ce qui nous reste,
ce qui pèse et ce qui nourrit
avec le passage manifeste
de la tendresse infinie.

Mais à ton centre, la calme
fontaine, presque dormant en son
ancien rond, de ce contraste
parle à peine, tant en
elle il se confond.

Maurice Ravel (1875 – 1937)

**17 en 23 maart*

Sonatine, M.40

1. Modéré

2. Mouvement de menuet

3. Alles gaat toch voorbij

Daar alles voorbij gaat, rest
ons de vluchtige melodiëlijn;
het lied dat onze dorst lest,
zal onze inzet zijn.
Laten we bezingen wat ons verlaat
met passie en meesterschap;
en we zingen het heel rap,
sneller dan het afscheid gaat.

6. Boomgaard

Nooit was de bodem vaster land
dan in de takken van jouw boom
noch frivoler dan
het kant van je schaduw
in de graszoom.

Daar vinden we terug wat overblijft,
wat ons zwaar valt, wat ons voedt,
oneindig teder ingelijfd
in onze herinnering zoet.

En de fontein die in jouw midden
fluistert, slaperig in zijn oude
bassin, naar deze contrasten
slechts luistert, en samenvalt
met het schaduwdessin.

Julian Simmes

**24 maart*

Gaspard de la nuit, M.55

1. Ondine

Zoltán Kodály

(1882 - 1967)

The music makers, an Ode

We are the music-makers, and we
are the dreamers of dreams,
Wand'ring by lone sea-breakers,
And sitting by desolate streams;
World-losers and
world-forsakers,
On whom the pale moon gleams:
Yet we are the movers and
shakers
Of the world for ever, it seems.

With wonderful deathless
Ditties we build up the world's
great cities,
And out of a fabulous story
We fashion an
empire's glory:
One man with a dream,
at pleasure,
Shall go forth and conquer
a crown;
And three with a new song's
measure can trample a
kingdom down.

We, in the ages lying
In the buried past of
the earth,
Built Nineveh with our sighing,
And Babel itself in our mirth;
And o'erthrew them with
prophesying
To the old of the new world's
worth;
For each age is a dream
that is dying,
Or one that is coming to birth.

Wij zijn de muzikmakers, en wij
zijn de dromers van dromen,
Dwalend langs eenzame stranden,
En gezeten langs verlaten stromen
Wereldverliezers en
wereldverzakkers
Op wie de bleke maneschijn glimt:
Toch zijn wij de bewegers en
schudders
Van de wereld voor altijd, kennelijk

Met prachtige onsterfelijke
deuntjes stichten we 's werelds
grote steden,
En uit een ongelooflijk verhaal
Vormen we de roem van
een wereldrijk;
Een man met een droom zal,
zo hij wil,
Vertrekken en een kroon
veroveren;
En drie, met als maatstaf een lied,
kunnen een
koninkrijk vertrappelen.

Wij, in de tijdperken die liggen
In het begraven verleden van
de aarde,
Bouwden Ninive met ons zuchten,
En zelfs Babel in onze vrolijkheid;
En wierpen ze weer omver met
profetieën
Aan de oude wereld over de
waarde der nieuwe;
Want elk tijdperk is een droom
die vergaat,
Of een die staat te beginnen.

A breath of our inspiration
Is the life of each generation
A wondrous thing of
our dreaming
Unearthly, impossible seeming -
The soldier, the king, and the
peasant are working together in
one, till our dream shall become
their present, and their work in
the world be done.

And therefore today is thrilling
With a past day's late fulfilling;
And the multitudes are enlisted
In the faith that their
fathers resisted,
And, scorning the dream of
tomorrow,
Are bringing to pass, as they may,
In the world, for its joy or its
sorrow,
The dream that was
scorned yesterday.

But we, with our dreaming
and singing,
Ceaseless and sorrowless we!
The glory about us clinging
Of the glorious futures we see,
Our souls with high
music ringing;
O men! It must ever be
That we dwell,
in our dreaming and singing,
A little apart from ye.

For we are afar with the dawning
And the suns that are
not yet high,
And out of the infinite morning
Intrepid you
hear us cry -

Een ademtucht van onze bezieling
Is het leven van ieder geslacht
Een wonderbaarlijk iets van
ons dromen
Onaards, onmogelijk lijkend -
De soldaat, de koning, en de boer
werken tezamen als één,
Tot onze droom hun heden
zal zijn, en hun werk in
de wereld gedaan.

En daarom zindert de huidige dag
Met de vervulling van één uit het
verleden; En de menigten worden
geworven in het geloof dat hun
vaders weerstonden,
En, al versmadend de droom van
morgen,
Realiseren ze, als ze dat kunnen,
In de wereld, om z'n geluk of
verdriet,
De droom die gisteren
versmaad was.

Maar wij, met ons dromen
en zingen,
Wij, zonder ophouden of spijt!
De roem hangt om ons heen
Van de roemrijke toekomst die we
zien, en verheven muziek
weerklinkt in onze zielen;
O mensen! Het zal altijd zo moeten
zijn dat we ons ophouden,
in ons dromen en zingen,
Enigszins van jullie gescheiden.

Want wij zijn in de verte bij de
dageraad en de zonnen die nog
niet hoog staan
En vanuit de oneindige morgen
Horen jullie ons
onverschrokken roepen -

How, spite of your human
scorning,
Once more God's future
draws nigh, and already goes
forth the warning
That ye of the past must die.

Great hail! We cry to the
comers from the
dazzling unknown shore;
Bring us hither your sun
and your summers;
And renew our world as
of yore;
You shall teach us your song's
new numbers,
And things that we dreamed
not before:
Yea, in spite of a dreamer
who slumbers,
And a singer who sings no more.

We are the music-makers, and
we are the dreamers of dreams.

Robert Schumann

3. Zigeunerlieben

Im Schatten des Waldes,
im Buchengezweig
da regt's sich und raschelt
und flüstert zugleich.
Es flackern die Flammen,
es gaukelt der Schein
um bunte Gestalten,
um Laub und Gestein.

Das ist der Zigeuner bewegte
Schar mit blitzendem Aug'
und wallendem Haar,

Hoe, ondanks jullie menselijke
verachting,
Eens te meer Gods toekomst
nadert, en reeds gaat de
waarschuwing uit dat jullie uit
het verleden moeten sterven.

Groot heil! Roepen we de
komenden toe vanaf de
schitterende onbekende kust;
Breng ons hierheen jullie zon
en zomers;
En vernieuw onze wereld
van vroeger;
Jullie zullen ons jullie
nieuwe liederen leren,
En dingen die we voorheen
niet droomden:
Ja zelfs, ondanks een dromer
die sluimert,
En een zanger die niet meer zingt.

Wij zijn de muzikmakers, en
wij zijn de dromers van dromen.

(1810 – 1856)

Drei Gedichte, Op. 29

In de schaduw van het bos,
in het gebladerte van de beuken
Daar rept het zich en ritselt en
fluistert tegelijkertijd.
De vlammen flakkeren,
het schijnsel dartelt
om bonte gestalten, om het
gebladerte en het gesteente.

Dat is de beweeglijke schare der
zigeuners met bliksemende ogen
en golvend haar,

gesäugt an des Niles geheiligter
Flut, gebräunt von Spaniens
südlicher Glut.

Um's lodernde Feuer
in schwellendem Grün
da lagern die Männer
verwildert und kühn,
da kauern die Weiber
und rüsten das Mahl und füllen
geschäftig den alten Pokal.

Und Sagen und Lieder ertönen
im Rund, wie Spaniens Gärten
so blühend und bunt,
und magische Sprüche für Not
und Gefahr verkündet die Alte
der horchenden Schar.

Schwarzäugige Mädchen beginnen
den Tanz, da sprühen die Fackeln
in rötlichem Glanz, es lockt die
Gitarre, die Cymbel klingt,
wie wild und wilder
der Reigen sich schwingt.

Dann ruh'n sie ermüdet
vom nächtlichen Reih'n;
es rauschen die Buchen
in Schlummer sie ein.
Und die aus der glücklichen
Heimat verbannt,
sie schauen im Träume
das glückliche Land.

Doch wie nun im Osten
der Morgen erwacht,
verlöschen die schönen
Gebilde der Nacht;
es scharret das Maultier
bei Tagesbeginn,
fort zieh'n die Gestalten,
wer sagt dir, wohin?

gezoogd aan de geheiligde stroom
van de Nijl, gebruind door Spanjes
zuidelijke gloed.

Om het gloeiende vuur
in het aanwassende groen,
daar kamperen de mannen,
verwilderd en stoutmoedig,
daar hurken de vrouwen
en bereiden het maal, en vullen
ijverig de oude bokaal.

En sagen en liederen weerklinken
in het rond, zoals Spanjes tuinen
zo bloeiend en bont,
en magische spreuken voor nood
en gevaar verkondigt de oude aan
de toehorende schare.

Zwartogige meisjes beginnen de
dans, daar fonkelen de fakkels met
rossige glans, daar lokt de gitaar
en daar klinkt de cimbaal
en wild en wilder slingert
de rondedans zich eromheen.

Dan rusten ze vermoeid
van de nachtelijke reidans,
En het ruisen van de beuken
doet ze insluimeren.
En zij die uit het gelukkige
vaderland verbannen zijn
aanschouwen in hun droom
het gelukkige land.

Maar als nu in het oosten
de ochtend ontwaakt
doven de mooie patronen
van de nacht uit,
dan scharrelt het muildier
bij het begin van de dag
en trekken de gestalten eropuit,
wie zegt je, waarheen?

Geachte muzikliefhebber,

Arte Vocale is al 19 jaar een gewaardeerd ensemble in Hengelo.

Om aantrekkelijke en kwalitatief goede concerten te kunnen geven maakt Arte Vocale hoge kosten. Denkt u daarbij aan de kosten van kerkhuur, solisten en partituren. De opbrengst van de entreekaartjes zijn hierbij vaak niet voldoende om deze kosten te dekken.

Voor grotere projecten is het koor dan ook afhankelijk van subsidies en donateurs.

De komende jaren staan er diverse bijzondere projecten op ons verlanglijstje. Om deze ambitieuze projecten te kunnen uitvoeren is uw steun van harte welkom.

Wilt u Kamerkoor Arte Vocale financieel ondersteunen, maakt u dan een bedrag van 25 euro of meer over op:

IBANrekening NL29ABNA059.05.83.859 t.n.v. Kamerkoor Arte Vocale te Hengelo, onder vermelding van 'Donateurbijdrage'.

Uiteraard staat hier ook iets tegenover! Als donateur van 'Arte Vocale' informeren wij u tijdig over komende uitvoeringen. Doneert u meer dan 50 euro, dan ontvangt u ook nog 2 vrijkaartjes per jaar.

Bent u geïnteresseerd in een donateurschap en wilt u meer weten, stuur dan een berichtje naar info@kamerkoorartevocale.nl. Wij nemen dan contact met u op.

Zie voor nader informatie ook onze website:
www.kamerkoorartevocale.nl

Wij zien uw positieve reactie met belangstelling tegemoet!

Arte Vocale in project

Arte Vocale werkt op projectbasis en staat per project open voor deelname van nieuwe zangers en zangeressen.

Het volgende project zal starten op 9 september 2019.

Ook in het najaar zal Arte Vocale weer een bijzonder concert verzorgen. Dan zal in de Sint-Lambertusbasiliek een uitvoering van de Messe Solenelle van Vierne en van het Requiem van Duruflé klinken. Muziek die maar zelden wordt uitgevoerd.

Het concert zal plaatsvinden op zaterdag 23 november 2019 in de Sint-Lambertusbasiliek te Hengelo.

Belangstellende zangers kunnen zich aanmelden.

U kunt dit doen bij Tonny Lievers (voorzitter), 06-51526156 of info@kamerkoorartevocale.nl.

Aan dit concert werken mee:

Sopranen

Hilde Feil	Susan Klein	Margret Meen
Anita van der Molen	Mieke ten Thije	Mariann Vincze

Alten

Marjanka Groen	Hilly Harder	Adi Hogeboom
Gerdien Lievers	Ans Veerbeek	

Tenoren

Harrie Bos	Han van den Heuvel	Jan Kruisselbrink
Tonny Lievers	Arend Spaans	

Bassen

Kees Benink	Bert Burgman
Vincent Nije Bijvank	Jos Remkes

